

SADRŽAJ:

1. UVODNA RAZMATRANJA.....	3
2. ŽIVOTNA SREDINA KAO SISTEM.....	5
3. RAZVOJ EKOLOŠKE SVESTI.....	5
4. UPRAVLJANJE PRIRODNIM RESURSIMA.....	7
5. KONCEPT ODRŽIVOSTI RAZVOJA.....	10
6. POJAM ŽIVOTNE SREDINE.....	10
7. ZAGADJENJE ŽIVOTNE SREDINE.....	12
8. UTICAJ SAOBRAĆAJA NA ŽIVOTNU SREDINU.....	12
9. ZAKLJUČAK.....	16
LITERATURA.....	18
1. UVODNA RAZMATRANJA	

Ekološki problemi svakim danom sve više zaokupljaju pažnju ne samo stručnih i naučnih institucija, nego i ukupne javnosti. U sveobuhvatnom značenju ekološka problematika podrazumijeva sva narušavanja prirodnog sklada počev od komunalne higijene do zagadivanja ljudskih misli strahom, mržnjom terorizmom, primitivizmom i slicno. Znacaj saobraćaja obzirom na njegov stalni razvojni trend u zaštiti životne sredine, ogleda se ne samo u mogućnosti smanjenja aero-zagadenja, nego i u očuvanju prirodnog ambijenta na zemlji (pejzaža, kanjona i tekovina civilizacije koji predstavljaju kulturnu baštinu jednoga naroda). Železnica kao grana saobraćaja, ima šansu da ponese laureat najmanjeg saobraćajnog zagadivaca, ako se njenom budućem razvoju pride odgovorno sa aspekta državne saobraćajne politike i sa aspekta menadžmenta železnice. Železnica kao vid saobraćaja je ekološki najprihvatljivija za aspekta očuvanja životne sredine. Životna sredina je ona u kojoj živo biće živi kao u svojoj normalnoj spoljašnjoj sredini, bez koje životno ne može opstati, kojoj je prilagođeno i individualno i preko prilagođenosti vrste kao celine kojoj pripada. Spoljašnja sredina je svaka sredina u kojoj se živo biće nađe, bez obzira na to što nije njegova (normalna) spoljašnja sredina, ili pak sredina u kojoj ne može opstati, već će propasti, u kojoj se može zadržati samo kratko vreme da bi iz nje pobjeglo ili pak uginulo. Drugim rečima, svaka životna sredina je istovremeno i spoljašnja sredina, ali svaka spoljašnja sredina u kojoj se živo biće može naći i slučajno, nije obavezno njegova životna sredina. Za razumevanje pojma spoljašnja sredina neophodno je voditi računa o brojnim ekološkim faktorima kao što su, na primer, svetlost, voda, vlažnost, temperatura, hrana, hemijske osobine vazduha, zemljišta, vode itd. Taj sistem ekoloških faktora se menja u vremenu i prostoru. Ti faktori deluju istovremeno, utiču jedni na druge, menjajući se u tim međudejstvima na određen način.

Čovečanstvo je danas konfrontirano sa mnoštvom egzistencijalnih kriza, među kojima ekološka kriza zauzima posebno mesto. Do sada čovek nije bio u stanju da stvori jedan idealan sistem civilizacije i da izbegne krizna stanja tog sistema. Ekološka svest predstavlja neophodnu osnovu daljeg, održivog razvoja zaštite životne sredine. Zajedno sa znanjima i veštinama obezbeđuje osnovu za pomeranje u veće sisteme, šire ciljeve i sofisticiranije razumevanje uzroka, veza i posledica koji vladaju u životnoj sredini. Zaštita i unapređenje čovekove sredine značajan je globalni problem savremenog društva. Njegovo rešavanje inicira, između ostalog i pronalazak načina za racionalno i kompleksno korišćenje prirodnih resursa, te načina za vođenje aktivne demografske politike i razvijanje i unapređenje međunarodne saradnje u oblasti naučnih istraživanja. Novi odnos prema životnoj sredini, kao i preobražaj duha savremene sfere rada postaje imperativ. Konceptcija održivog razvoja nudi mogućnost harmoničnog razvoja.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com